

MEDJUGORJE

MARIÁNSKE
CENTRUM
MEDŽUGORIE

**Boh vás
obdarí
velkými
milostami
a
dosiahnete
večný
život.**

82

3. štvrtrok 2006

NEPREDAJNÉ

Podme po ceste svätosti

Počas 25. výročia zjavení prúdili do Medžugoria tisíce pútnikov, ktorí mohli zažiť zvlášť mocne prítomnosť Matky Božej na tomto mieste.

„Som blízko pri vás a ďakujem všetkým, ktorí počas týchto rokov prijali moje posolstvá, uviedli ich do života a rozhodli sa pre svätosť a pokoj.“

Tieto slová Matky Božej sprostredkovala Marija Pavlovičová-Lunettiová vo výročný deň zjavení 25. júna 2006.

Svedkami zjavení, ktoré mali vizionári Marija a Ivan boli aj naši priatelia z Modlitbovej akcie Viedeň. O svojich zážitkoch hovoria: „Videli sme, ako Marija a Ivan zotrúvajú v modlitbe s Matkou Božou. Zanechalo to na nás hlboký dojem. Počas zjavenia sa im stále menil výraz tváre. Bol to rozhovor očami, nepočuteľný rozhovor plynúci z ich pier. Výraz tváre oboch vizionárov odrážal blízkosť Matky Božej s jej plnou materinskou láskou a starostlivosťou o nás. Priestor naplnil neviditeľný prúd svetla, bezpečia a pokoja. Kto smel zažiť takýto stav, pochopí, čo myslí Matka Božia svojimi slovami, keď nás pozýva, aby sme v modlitbe zakúsili práve túto blízkosť.“

Hlboký dojem zanechalo osobné svedectvo vizionárov. Vicka sa len pred niekoľkými dňami vrátila z operácie v Ríme a poskytla nám rozhovor, ktorý uverejňujeme. Vizionári Ivan, Marija, Ivanka, Mirjana a Jakov sa vo výročný deň zjavení modlili pred oltárom po ukončení večernej liturgie sedemkrát Otče náš a Zdravas. Pripomenulo to prvé dni zjavení, keď sa spolu s kňazom kľačiaci modlievali ruženec pred svätou omšou.

Každý si nesieme svoj osobný kríž. Neustále pozorujeme, že tento kríž sa stáva v modlitbe ľahší. Je to uzdravujúce spoznanie zmyslu, ktoré sa práve v Medžugorí stáva veľmi často. Vizionári vždy zdôrazňujú, že na prvom mieste je uzdravenie duše a dosiahnutie vnútorného pokoja. Každý z vizionárov je svojím spôsobom jedinečným svedkom zjavení Matky Božej. Nikdy nezradili Matku Božiu. V Medžugorí sa z tých, čo zobrali od prvých dní vážne posolstvá Matky Božej, stali jej skutoční apoštolí. My, čo všetky udalosti v Medžugorí z diaľky pozorujeme, chceme sa všetkým v Medžugorí poďakovať: vizionárom, farníkom a predovšetkým neúnavným františkánom za ich prácu na veľkom diele, ktoré začala Matka Božia so svojím Synom pred 25 rokmi na Podbrde.

V modlitbe s Vami spojení
Vaši priatelia
z Mariánskeho centra Medžugorie

Rozhovor s pátrom Tomislavom Pervanom 25. júna 2006 v Medžugorí

Božej modlitbou a obrátením svojho života.

Miestny biskup sa ešte stále pokúša predkladať celý tento jav ako niečo ľuďmi vytvorené, ale ľud nasleduje svoje srdce. Mária je tu, pre mňa je to jasné znamenie viery.

Čo sme od začiatku verili, vidíme dnes celkom jasne. Medžugorie sa stalo miestom, kde sa stretávajú pútnici a hľadajúci z celého sveta, aby znovu našli Boha. Medžugorie je teraz vo svete takmer oveľa aktuálnejšie a známejšie než iné veľké pútnické miesta ako Lurdy alebo Fatima. Tu vidíme denne, najmä teraz v lete, tisíce hľadajúcich pútnikov, ktorí nachádzajú odpoveď na svoje životné otázky v modlitbe pri Matke Božej.

25. júna 2006 sme mohli položiť niekoľko otázok pátrovi Pervanovi, ktorý bol dlhé roky farárom v Medžugorí, a najmä intenzívne spolužičoval začiatok tamajších udalostí.

Páter Pervan, prešlo 25 rokov od prvých zjavení. Ako by ste posúdili medžugorský jav po všetkých tých rokoch?

Medžugorie je veľkým Božím znamením a jasným slovom z nebies, zjavením. Udalosti počas tých celých 25 rokov hovoria jasnou rečou a veriaci človek sa im len ťažko môže vzpierať. Nebo hovorí cez Matku Božiu k nám a všetkých nás vyzýva nasledovať toto pozvanie. Všetci máme odpovedať na výzvu Matky

Včera 24. júna 2006 sa pri večernej sv. omši čítalo evanjelium vo veľmi mnohých jazykoch. Tá mnohorakosť jazykov na mňa urobila veľký dojem.

Evanjelium sa včera čítalo v 17 rečiach a pre mňa je to znamenie apoštolských príbehov, veď sv. Pavol sa tiež obrátil na 16 národov – to svedčí o katolicizme v Medžugorí. Tu vidno, že Cirkev žije.

V istom interview povedal ktorýsi liberálny novinár, že sa bojí iba vitálnej Cirkvi, nie Cirkvi tradičnej. Je práve tradičná Cirkev na vine, že sa kostoly na Západe vyprázdňujú?

Po tom všetkom, čo som za po-

V Medžugorí je pre mňa spoved' najdôležitejšia

V katolíckej aj vo svetskej tlači sa v poslednom čase niekoľkokrát oznamovalo, že pri návšteve Ad limina biskupa Periča v Ríme sa pápež nad Medžugorím „usmieval“, čo na to povieťe?

Spôsobuje to bolesť v celej Európe, že táto škodoradosť ho po celom svete sprevádza. Nevieme nič ani o pozadí toho všetkého. Aj tu pri birmovke v Medžugorí vyslovil biskup celkom verejne svoju

sledné roky skúsil, som toho názoru, že už nejestvuje ľudová Cirkev, ako sme ju poznali kedysi; ani v Nemecku, ani v Rakúsku a ani vo Švajčiarsku. Dnes smerujeme nanovo k Cirkvi rozhodovania. Jednotlivý človek, jednotlivý veriaci sa musí stále znovu rozhodovať pre Cirkev, pre Krista. Veriaci musí povedať jasné áno Bohu, Ježišovi a Márii. Musí to byť živé áno. Toto áno zažívam v Medžugorí každý deň.

Pre mňa je spoveď v Medžugorí najdôležitejšia a keď vidíme, ako sa tu ľudia menia, ako uskutočňujú úplnú premenu svojho života, tak to na mňa veľmi pôsobí. Tieto ohlasy od ľudí sú veľmi pozitívne a veľmi sľubné.

Prichádza veľa pútnikov, ktorí už raz navštívili Medžugorie a vracajú sa až po niekoľkých rokoch. Niektorí hovoria: bol som tu pred pár rokmi a spovedal som sa u vás, a odvtedy sa všetko premenilo. Pre mňa osobne je práve toto najrozhodujúcejšie. Človek cez Medžugorie nachádza Boha, cez obrátenie, cez jasné áno, cez áno voči Ježišovi, áno voči Bohu a jasné nie voči zlému duchu.

negatívnu mienku o Medžugorí. Pri osobnom rozhovore po obede som ho na tú tému oslovil a povedal som: ‚Pán biskup, pri vašich negatívnych výrokochoch by ste mali zvážiť aj tie tisícásobné obrátenia. Vy ako pastier by ste mali byť pri ľuďoch a pozorovať dobré ovocie. Mali by ste si sadnúť do spovednice a vidieť premenené srdcia pútnikov, ktorí skrze Medžugorie začali opäť veriť. Pán biskup, povedal som mu, mali by ste počúvať aj názory vedcov, lekárov, ktorí dosvedčujú, že vizionári nie sú chorí, že počas zjavení nie sú v nejakej hypnóze a že ich nik nemanipuluje, ale že sa tu deje niečo, čo sa takou formou nikdy tak dlho nedialo. Pred takým úžasným javom sa predsa nemožno negatívnou mienkou a priori uzatvárať.‘

Vizionári nie sú nijaké médiá, sú celkom slobodní, denne sa tešia na stretnutie s Matkou Božou. Nemôžu simulovať stav extázy, zažívajú stretnutie pre nás neviditeľným spôsobom.

Včera večer na nás vizionári pri oltári veľmi hlboko zapôsobili po večernej liturgii. Vzbudzujú dojem veľmi vyspelých ľudí. Ako sa vám vizionári javia?

Sú to normálne osobnosti. Za celých tých 25 rokov dokázali, že stoja obetavo v službách medžugorských posolstiev. Iste to často nebolo ani pre nich ľahké vydržať tento verejný tlak.. Ako dnes vidíme, sú to dospelí ľudia, ktorí si zastanú svoje miesto v živote a ešte stále sa každý svojím spôsobom pokúša odovzdávať ďalej posolstvá Matky Božej.

Keď hľadíte späť na tých 25 rokov, boli by ste si niekedy želali, aby sa Matka Božia nezjavovala a nekládla na vás túto ťažkú úlohu?

V nijakom prípade. Som rád, že nám Matka Božia zverila túto úlohu. Keď sa zjavenia v roku 1981 začali, nemohli sme vedieť, že z toho vznikne také obrovské hnutie. Každý z nás je malým stavebným kameňom v tejto veľkej mozaike, ktorú Matka Božia darúva nám všetkým. Aj vizionári sa vtedy čudovali – prečo tie zjavenia tak dlho trvajú. Veď pred 25 rokmi by si mohli želať ľahší život, ale teraz, po všetkých skúsenostiach, a to predovšetkým v medžugorskej spovednici, zažije človek veľké milosti, ktoré dostáva každý jednotlivec.

Pápež naposledy povedal, že možno stavať kostoly a domy, ale zostáva iba to, čo zasejeme, iba to rastie a zostáva. A aj v Medžugorí rozosiata Matka Božia osivo, a vidíme, že je žatva veľká.

Čo by ste zaželeli našimi čitateľom k 25. medžugorskému jubileu a čo si želáte vy sám?

Ja si osobne želim po všetkých tých rokoch stať sa svätým. To je skutočne jediné moje želanie, žeby som viedol svätý život a zodpovedal posolstvám Matky Božej. A želim aj každému, kto prichádza do Medžugoria a vníma posolstvá Matky Božej, aby sa obrátil a skúsil s jej pomocou tiež ísť po tejto ceste svätosti.

(Rozhovor viedol md.)

***Som blízko pri vás a ďakujem všetkým,
ktorí počas týchto rokov prijali moje posolstvá,
uviedli ich do života a rozhodli sa pre svätosť
a pokoj.***

(Z posolstva z 25. júna 2006)

V Medžugorí nebo

Dr. Johannes Gamperl

Nebesá chcú zachrániť zem

Čo pobáda Ježiša, pravého Boha a pravého človeka, že posla svoju Matku už 25 rokov do sveta? Pred 2000 rokmi sa Boh v Ježišovi Kristovi prostredníctvom Márie stal človekom., aby zachránil svet. Uskutočnilo sa, čo Nikodém povedal: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal život večný.“ (Jn 3, 16) Od tých čias zápasí Boh a Cirkev o každého jedného človeka, aby si mohol zachovať večný život. Často sa zjavil sám Ježiš, veľa rás prišla Matka Božia, no prichádzali aj svätí a anjeli na túto zem. Všetci alebo toľkí ľudia, ako je len možné, majú byť vytrhnutí z pazúrov satana, „vraha ľudí od počiatku“ (porov. Jn 8, 44). V našej tzv. modernej dobe sa zdá, že sa viera stráca v mnohých oblastiach sveta, najmä v Európe. Už pol druhá storočia usiluje sa najmä Matka Božia svojimi zjaveniami, ako v Lurdoch, vo Fatime, a predovšetkým dnes v Medžugorí, zachrániť ľudí, svoje deti, pre Boha a večný život.

Najväčší Boží zásah odvtedy, čo sa stal Kristus človekom!

V Medžugorí zažívame najväčší zásah neba odvtedy, čo sa stal Ježiš človekom. Od 24. júna 1981, teda už 25 rokov, zjavuje sa Matka Božia denne v Medžugorí alebo všade tam, kde sa vizionári práve zdržujú. Veď u Boha a v nebi nejestvuje čas ani priestor. Pre Boha je všetko súčasné a bez priestoru. Preto sa v Medžugorí dodržiava pri každodennej modlitbe z knihy žalmov v čase zjavenia Matky Božej (približne o 18, 40 h) vždy chvíľka ticha. Teraz je Mária „na zemi“, teraz sa zjavuje vizionárom a zahrnuje svoje deti na celom svete veľkými milosťami, i keby sa v danom čase ani jediný vizionár v Medžugorí nezdržoval. Mária je tu. Preto by sme sa mali po celý tento čas, ak je to možné, spájať v srdci s Matkou Božou.

Mária nám pomáha premôcť satana

Mária v tejto dobe úpadku viery využíva všetky možnosti, aby priviedla ľudí zasa k Bohu. Matka Božia často hovorí o satanovi, ktorý je vtedy mocný, keď ľudia opustili Boha. Hovorí: „Satan je silný a chce zničiť nielen ľudské životy, ale aj prírodu a planétu“ (25. 1. 1991).“ Najmä by chcel

pracuje

zničiť vaše duše a odvieť vás čo najďalej od kresťanského života, ako aj od prikázaní, ku ktorým vás Cirkev povoláva, aby ste podľa nich žili (25. 9. 1992). Ukazuje nám, ako sa proti nemu vzopriet' (ako radil kedysi sv. Pavol obyvateľom Efezu: Ef 6, 10 – 20), keď nám hovorí: „Keď sa modlíte, satan vám nemôže ani trošku uškodiť, lebo ste Božie deti a Boh nad vami bdie. Modlite sa! Nech je vždy vo vašich rukách ruženec ako znamenie diabla, že patríte mne“ (25. 2. 1988). A ako dobrá matka neopustí svoje dieťa v chorobe a nebezpečenstve, tak prichádza už 25 rokov, aby nám pomáhala a zachránila nás.

Mnoho vecí sa už na dobré obrátilo v tomto čase nebeskej milosti, napríklad v politike. Pomyslime na pád berlínskeho múru, na zrútenie komunizmu v Európe a v Rusku! No vznikajú ďalšie krízové ohniská a rozrastajú sa, ako terorizmus alebo problémy na Blízkom východe, aby sme spomenuli iba niektoré.

Tu pracuje nebo

Keď som po prvý raz počul podrobnejšie o Medžugorí (1984) a potom som sa informoval osobne, keď som sa zúčastnil púte a viedol dlhé rozhovory s vizionármi, bol som vnútorne presvedčený: tu skutočne pracuje nebo! Stále zreteľnejšie som si v predchádzajúcich rokoch uvedomoval – bol som vtedy rektorom tzv. malého seminára – že obnovu viery nemožno nájsť „obmedzovaním“ náboženského života, modlitby, pôstu, ochoty

k obete, ale v prehlbovaní spolužitia s Bohom, prehlbovaní života modlitby, každodennej premene srdca. Zrazu mi bolo jasné: ak splníme posolstvá Matky Božej, môže svet a náš náboženský život vyzdraviť, keďže som zažil konkrétne to, čo už aj tak môžeme nájsť vo Sv. písme. Myslel som si vtedy: niet biskupa alebo kňaza, ktorý by si trúfal takto prsto a jednoducho vyzývať ku každodennej modlitbe, každodennému čítaniu Knihy žalmov, každodennému spolusláveniu sv. omše, mesačnej spovedi, zakladaniu modlitbových skupín alebo spolupôsobeniu v nich. Tu musí za tým stáť samo nebo.

Matka Božia vyzvala už na začiatku zjavení kňazov: „Majú pevne veriť a posilňovať ľud vo viere.“ Všetci majú rásť v dôvere, v živote modlitby, pôstu, každodennej premene, a tak stále viac prehlbovať cestu svätosti a pokoja. Iba tak môže rásť a zrieť – po ustavičnom úpadku viery – nový presvedčený náboženský život s Bohom. Týmito zbraňami môžeme premôcť satana a prehliadnuť a zničiť jeho intrigy.

Získať znovu stred života

Človek je stále v nebezpečenstve, že stratí svoj stred, ktorým môže byť jedine Boh, ktorý nás stvoril a povolal k jeho blaženosti vo večnom živote. Boh musí znovu zaujať prvé miesto v našom živote. Ľudia musia byť znovu „znepokojení“ pre Boha a takými zostať. To je dozaista tiež jeden z dôvodov, prečo Matka Božia už tak

dlho prichádza. Ľudia dnes veľmi rýchlo zabúdajú; medializovaná spoločnosť a ustavičný nátlak prinášajú nové poznatky, nové správy a zážitky, ktoré veľmi vplyvajú najmä na mladých ľudí. Ale na Boha, ktorého musíme hľadať a nachádzať vo svojom vnútri, zabúdajú veľmi ľahko ako i my.

Ovocie zjavení Matky Božej

Preto je veľmi dôležité, aby tu Matka Božia zostávala tak dlho. Ona nás chce vždy znovu burcovať, keď sa naše vnútorné skúsenosti otupujú. Chce však aj stále znovu získavať pre Boha nových ľudí. Tak je známe, že sa na všetkých cestách do Medžugoria zúčastňuje asi tretina pútnikov po prvý raz. Doslova z celého sveta prichádzajú pútnici do Medžugoria: z Európy, Afriky, Ameriky, Ázie, Oceánie atď. Ba aj skupiny pútnikov z čerenej Číny. Takisto putujú do Medžugoria aj ľudia iných konfesií, ako ľudia z Ruska a Blízkeho a Ďalekého východu. Vytvára sa veľmi veľká rodina „Medžugorcov“, ktorá tento „strašne“ dlhý čas zjavení Matky Božej poznáva ako čas milosti a chce tak spolu s Matkou Božou, zachrániť pre Boha tento svet. Ovocie zjavení Matky Božej je ustavične bohaté, či už ide o počet pútnikov, počet obrátení, počet spovedí (Medžugorie býva označované ako „spovednica sveta“) alebo počet duchovných povolání, ktoré sa vzbudili na tomto milostivom mieste.

Mária aj naďalej každý mesiac odovzdáva svoje posolstvá, ktoré to všetko tak oživujú, ako aj prehľbujú, čo nám uložila na začiatku v tzv. základných posolstvách.

Nebesá sú trpezlivé

Prečo zostáva Mária tak dlho, prečo sa zjavuje už 25 rokov? Nepoznáme Božie plány. No jedno musí byť všetkým jasné: žijeme v čase milosti, isto však aj v čase, keď je obrátenie naliehavé! Matka Božia nás nechce vystrašiť, ale predsa nám veľmi kladie na srdce, že sa musíme všetci obrátiť, aby sme sa zachránili.

Nebesá sú veľmi trpezlivé, vieme to zo Sv. písma. No aj to sa raz skončí. Či nebude po čase milosti nasledovať čas očisty a potom čas prejavenia Božej veľkoleposti? To vie len Boh! Prostredníctvom Márie nás povedie k tomu, čo je pre nás najlepšie. Veľmi dôverujme Bohu a Márii! Ďakujme Pánovi za jeho veľkú milosť a láskavosť!

Poďakovanie Bohu a Matke Božej

Za seba osobne by som rád povedal a jasne konštatoval: som presvedčený, že mariánske zjavenia v Medžugorí sú pravé. Cirkev ešte nevyslovila konečný úsudok. Samozrejme, že sa napokon oficiálnemu úsudku Cirkvi podrobíme. Ja osobne by som bol pri svojom náboženskom a intelektuálnom presvedčení nečestný, keby som – po mojich mnohých až ohromujúcich skúsenostiach – neveril.

Matka Božia, ďakujeme ti z celého srdca za tvoj príchod, za to, že tak dlho prichádzaš! Každý deň tvojej prítomnosti medzi nami je veľkým darom pre celé ľudstvo! Zostaň pri nás a ved' nás svojím srdcom, ktorému sme sa zasvätili, do Božského Ježišovho Srdca! Srdce Ježišovo, Ježišu, prijmi nás raz do Srdca Najsvätejšej Trojice!

(Dr. Johannes Gamperl)

Matka Božia je stále mladá

Rozhovor
s Vickou Ivankovičovou
vo Vionici 24. 06. 2006

Vicka, dnes na sviatok sv. Jána Krstiteľa ste mali tu, v sirotinci vo Vionici, slávnosť. Pri akej príležitosti?

Dnes bol veľký slávnostný deň pre sirotinec a pre sestry, ktoré sa o sirotinec starajú. Zavčas rána bola tu u nás sv. omša, ktorú slávil páter Iko Skoko, farský kaplán v Čerine, spolu s pátrom Kornelijom a niekoľkými našimi priateľmi z Talianska. Pri tejto omši prijali obliečku dve dievčatá zo sirotinca. Rozhodli sa vstúpiť do rádu „Sestier zranenej rodiny“. Tri ďalšie sestry zložili svoje večné sľuby. To je dozaista čosi veľké pre náš sirotinec, lebo to sú deti, dievčatá, ktoré boli u nás dlhší čas a rozhodli sa vstúpiť do spoločenstva „Sestier zranenej rodiny“. Uvedomujú si, pre čo sa rozhodli, a svojím rozhodnutím

by ho chceli posilniť a vrátiť, čo počas rokov dostali, tomu spoločenstvu, v ktorom žili ešte ako deti sirotinca. S povolaniami je to dnes veľmi ťažké a je ich veľmi málo. Mnohé rády vymierajú, tu sa však nové rády rodia. Nie je to náhoda, vo všetkom vidím prsty našej milej Matky, Matky Božej z Medžugoria.

V týchto dňoch je to veľká radosť, lebo pred 25 rokmi bol prvý deň zjavení. Ako sa cítiš, keď vidíš, ako sa to všetko po tie roky vyvíjalo ako ovocie zjavení Matky Božej v Medžugorí?

Cítim sa veľmi dobre a pre mňa majú zjavenia Matky Božej veľký význam. Tento význam je o to väčší, keď sa oslavuje výročie zjavení. Dnes a zajtra nie je jednoduchý deň zjavenia, ale oslava jubilea: 25 rokov zjavení Matky Božej. Po tieto dni sa vo mne prebudili rozličné pocity, najmä pocity prvých dní, keď sme sa báli a boli sme vzrušení. Vtedy si nikto z nás nemohol ani len pomyslieť, čo všetko z toho povstane.

**Sestra a dievča
zo sirotinca vo Vionici**

**Povedz nám niečo o svojom
stretnutí s Matkou Božou!**

Matka Božia je pre mňa ako vizionárku stále rovnaká, neviem povedať, žeby sa bola zmenila, vždy je mladá a rovnako krásna. My sa meníme zo dňa na deň. Pred 25 rokmi som bola obyčajným dievčaťom, a dnes som matkou dvoch detí a žijem vo svojej rodine.

**Čo si myslíš o budúcnosti Me-
džugoria?**

Matka Božia nám nehovorí nič zvláštneho o budúcnosti, ustavične nám vraví, že máme žiť každodenne s Bohom a že by nás tak chcela priviesť do svojej školy. Jej škola je veľmi jednoduchá a dnes idú po jej ceste tisíce a tisíce ľudí. Dala nám smernice, ako máme po tej ceste kráčať, a to: pôst, pokánie, modlitba, odriekanie, sviatostný život, láska, pokoj a tak ďalej. Všetky tieto požiadavky sú niečím, čo my obyčajní ľudia sami nedokážeme

splniť, ale s pomocou Matky Božej môžeme kráčať po ceste svätosti.

**Počuli sme, že si bola operovaná
na chrbticu?**

Áno, operovali mi chrbticu na Giambellioho klinike v Ríme. Operovali mi viacero stavcov, ktoré mi robili problémy, a teraz sa cítim oveľa lepšie.

**Mohla by si nám niečo porozprávať
o sirotinci, v ktorom aktívne
vypomáhaš?**

Toto spoločenstvo v sirotinci založila zosnulá Sr. Josipa počas vojny v Bosne a Hercegovine a volá sa „Spoločenstvo zranenej rodiny“. Predovšetkým sú tu deti, ktoré stratili rodičov vo vojne, a deti, ktoré boli opustené na ulici alebo ponechané na smetiskách.

Tu našlo 135 detí nový domov. Sestry sa o ne starajú. Celý sirotinec žije z Božej prozreteľnosti, teda z pútnikov, ktorí nás navštevujú a prispievajú na nás. Aj ja sa snažím dať svoj príspevok tým, že som tu prítomná vždy, keď mám čo len trochu času, lebo si uvedomujem, že sa deti cítia bezpečnejšie a sú veselšie, keď ma vidia.

Nakoľko ti chýba v Medžugorí páter Slavko?

Vždy, keď sa modlím, rozpačtávam sa na zosnulého pátra Slavka. Najmä dnes ráno som musela naňho myslieť, lebo viem, že vždy sa zúčastňoval na mierovom pochode, ktorý sám inicioval.

Aj keď páter nie je telesne prítomný medzi nami, denne cítim jeho prítomnosť. Neodišiel od nás, ale išiel, aby bol medzi nami ešte častejšie. Cítim vo svojom srdci, že sa za nás prihovára a že je tu prítomný.

Napokon by som vás všetkých chcela poprosiť, aby ste dar kríža prijímali srdcom a s láskou. Vaša Vicka.

(Rozhovor viedli md a vd)

AKO SOM ZAŽIL ZAČIATOK MEDŽUGORIA

Pred štvrtstoročím som po prvý raz čítal miestny názov Medžugorie v rakúskych novinách: niektorí mladí ľudia tvrdia, že sa tam vraj zjavila Matka Božia, tak znela noticka o aktuálnych udalostiach. Najprv som tejto krátkej novinovej správe nevenoval nijakú zvláštnu pozornosť. Keď som sa o pár rokov neskôr dozvedel, že niektorí mladí ľudia z mojej vlastnej farnosti sa pripojili ku skupinovej ceste do Medžugoria a veľmi to na nich zapôsobilo, prebudila sa aj vo mne zvedavosť na Medžugorie, veď by som nebol očakával práve od týchto mladých ľudí, že sa z vlastnej súkromnej iniciatívy pustia na púť. Ja sám som sa až na Nový rok 1985 pripojil k jednej skupine z Viedne, aby som navštívil Medžugorie. Na druhý deň sme boli v Čitluku, kde sme sa dali v hoteli úradne zaregistrovať, a následne sme našli ubytovanie v súkromných domoch. Napoludnie nás autobus zaviezol ďalej do Medžugoria. Pred kostolom sme mohli vystúpiť. Kostol bol studený, takmer ľudoprázdny a vianočne vyzdobený. Nepôsobil na mňa prívetivo. Vyhľadával som farský dvor a najprv som tam nikoho nenašiel. Po dlhšej obchôdzke, ktorá ma priviedla až na hranicu farnosti pri úpäti Križevca, stretol som pátra Tomislava Pervana. Predstavil som sa mu ako spirituál malého seminára Viedenskej arcie-

diecézy a požiadal som, aby som mohol celebrowať so skupinou z Rakúska a aby som mohol spovedať; povolenie bolo vtedy v zahraničí potrebné. Okrem toho som sa spýtal, či by bolo možné byť svedkom zjavenia. Páter vypočul moje prosby. Večer sa začali moje tamojšie skúsenosti: Vošiel som do spovednice, nával bol pre mňa nesmierne veľký a podarilo sa mi iba celkom tesne prísť do sakristie a stihnúť začiatok sv. omše.

Dom Boží sa zatiaľ naplnil až do posledného miesta. Aj mladistvých vizionárov bolo možno v kostole stretnúť v ich obvyklom čase. Františkánsky páter im kliesnil cestu do bočnej kaplnky oltárneho priestoru, kde očakávali zjavenie Matky Božej. Až na nasledujúci večer som mohol byť spolu s inými pri zjavení.

S vizionármi sme sa v kaplnke modlili každý vo svojej reči. Zrazu mladí stíchli a kľakli si. Vicka kľáčala v mojom zornom uhle pohľadu tak, že som na dva kroky od nej mal jej tvár vo výške očí. Čo sa v nej v minútach zjavenia odrzkadľovalo, ťažko dokážem slovami vyjadriť. Ja na to po celý život nezabudnem. Bolo to načúvanie s najväčšou pozornosťou, bol to výraz úplnej a vrcholnej odovzdanosti, príklonu celou bytosťou. Zrazu jej na tvári zažiarilo radostné prekvapenie, pery vyslovovali nepočuteľné slová.

Mons. Dr. Kurt Knotzinger a vizionárka Marija Pavlovičová vo Viedni 1. novembra 1989

Bolo celkom ticho v tejto bočnej kaplnke, iba z kostola sem k nám vnikali odpovede mariánskych litánií. Nemohol som odtrhnúť zrak od Vicky, nikdy predtým som nevidel toľko krásy v jednej tvári, a to človeka, ktorý medzi ostatnými nevynikal. Bolo mi, ani čo by som zachytil v tejto tvári ako v zrkadle čosi z krásy, ktorej na tomto svete niet.

Môj najhlbší zážitok som získal tu. Nasledujúce roky som využíval školské prázdniny, aby som cestoval s mladými do Medžugoria. Tak som raz s dvadsiatimi mladými strávil prvé dni pôstneho týždňa v Medžugorí. V deň rozlúčky som pozval mladých

ľudí, aby mi podľa možností povedali, čo im bolo v Medžugorí najnápadnejšie, alebo čo na nich najväčšmi zapôsobilo. Po tieto dni sme sa navzájom so všetkým delili, a tak ľahko sme chápali, že aj zdieľanie znamená podeliť sa, a tak sa navzájom obdarúvať. Mladí ľudia bez rozpakov rozprávali o svojich zážitkoch a skúsenostiach. Túto správu pätnásťročného chlapca možno považovať za typickú pre zážitky mnohých na týchto miestach.: „Nikdy by som si nebol pomyslel, že dokážem mať takú radosť z modlitby.“ Táto skúsenosť toho mladíka neovplyvňovala iba počas jeho pobytu v Medžugorí, pôsobila

v ňom trvale. Mohol som ho ešte pár rokov sledovať, každý deň si našiel čas pre osobnú modlitbu. Radosť z nej mu ostala, možno sa dokonca aj prehlbila.

Počas rokov som mohol navštíviť Medžugorie 30-krát. Pritom som nadobudol veľmi osobný vzťah k vizionárom. Mohol som za ten čas pozorovať, že si na jednej strane zachovali prirodzenosť a nenútenosť a na druhej strane dorastali na zrelé dospelé osobnosti.

Už 25 rokov vizionári prijímajú a sprostredkujú posolstvá Matky Božej. Tie obsahujú výpovede o našom obrátení, o našich modlitbách a pôstoch, o pokoji na tomto svete a o láske k Bohu a medzi sebou navzájom,

svojím materinským spôsobom nás Matka Božia neúnavne a vždy znovu pozýva, bez toho, žeby nás nútila. V Medžugorí našu pozornosť na onen svet, ku ktorému všetci kráčame neusmerňujú iba posolstvá. Tamojšie udalosti samy usmerňujú naše myšlienky mimo hraníc času a priestoru, k cieľu života, kde budeme smieť „pozeráť na Boha z tváre do tváre“. On sa však dáva spoznávať ľuďom už v tomto živote. Pri svojej poslednej návšteve v Medžugorí som si do poznámok zapísal: „Ak sa Božie kráľovstvo nedá vidieť a zakúsiť v Medžugorí – tak potom kde inde?“

(Mons. Dr. Kurt Knotzinger)

FRANJO KOMARICA, BISKUP Z BANEJ LUKY

„O JAVE MEDŽUGORIE MUSÍ ROZHODNÚŤ RÍM.“

Franjo Komarica, biskup z Banej Luky, podal 25. apríla 2006 pre časopis „Večernij list“ (Záhreb, Chorvátsko) nasledujúce vyhlásenie o Medžugorí:

„Pred vojnou som bol viackrát služobne v Medžugorí. Medžugorie je už dlho celosvetový jav, ktorý prekročil hranice príslušnej diecézy. O jave Medžugorie musí rozhodnúť Rím. Miestny biskup Ratko Perić má právo a povinnosť postarať sa o to, aby liturgická pastorácia aj v tejto farnosti jeho diecézy prebiehala korektne (Večernij list, 25. apríla 2006).

Ročné zjavenie vizionárke Ivanke 25. júna 2006

*25. júna 2006 vizionárka Ivanka odovzdáva
posolstvo pátrovi Ljubovi Kurtovičovi*

Vizionárka Ivanka Ivankovičová – Elezová mala pravidelné ročné zjavenie 25. júna 2006. Podľa svedectva vizionárov majú Vicka, Marija a Ivan denné zjavenia, kým Mirjana, Ivanka a Jakov raz do roka.

Pri poslednom dennom zjavení 7. mája 1985 zverila Matka Božia Ivanke desiate a posledné tajomstvo. Povedala, že bude mávať počas celého života raz do roka zjavenie, a to na výročie zjavení. Tak to bolo aj tento rok. Ivanka mala zjavenie doma a trvalo 7 minút. Pri zjavení bola prítomná iba jej rodina, jej manžel a ich tri deti. Matka Božia dala toto posolstvo:

„Drahé deti, ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie. Modlite sa, modlite sa, modlite sa.“

Matka Božia bola naradovaná a rozprávala o siedmom tajomstve.

Päťdesiatročný Američan Arthur Boyle z Hinkhamu pri Bostone bol len krok vzdialený od smrti. Mal rakovinu obličiek a navyše sa choroba rozširovala aj na pľúca. Lekári sa už vzdali a predpovedali mu skorú smrť.

V roku 1999 mi diagnostikovali rakovinu. Odstránili mi jednu obličku. Verili, že operácia všetko vyrieši. Po ôsmich mesiacoch som išiel zasa na vyšetrenie a lekári mi našli tri tumory v pravom pľúcnom laloku. Dávali mi menej než päť percent šancí na prežitie. Ani ožarovanie ani chemoterapia nepomáhali. Ako poslednú možnosť mi navrhovali odstrániť pravý pľúcny lalok.

V tom čase sa ma môj najlepší priateľ spýtal, či som už počul o Medžugorí. Rozpamätal som sa, že pred 10 rokmi moja dcéra, ktorá študovala medicínu, doniesla knihu s titulom „Medžugorské posolstvá“ a dala ju žene. Žena mi čítala z posolstiev, ale ja som tomu nevenoval zvláštnu pozornosť. Potom, ako sa ma priateľ vypytoval na Medžugorie, išiel som domov a opýtal som sa ženy: „Čo je Medžugorie v skutočnosti? Čo si mi rozprávala o Medžugorí?“ Rozpovedala mi všetko o tomto mieste modlitby, lásky, pokoja a uzdravovania. O týždeň neskôr som už sedel v lietadle na ceste do Medžugoria.

Keď som prišiel do Medžugoria, išiel som s oboma priateľmi, ktorí ma sprevádzali na ceste, do kostola sv. Jakuba a slávili sme tam spoločne večernú sv. omšu. Na omši bolo veľa ľudí a ja som sa spolu s nimi modlil ruženec. Medzi desiatkami ruženca sme spievali Ave Mária. Vrucny spev mariánskej piesne ma hlboko dojal, súčasne som cítil akúsi vnútornú silu. Na druhý deň som išiel spolu s mojimi dvoma sprievodcami na spoveď. Keď som sa vyspovedal, opustil ma strach i depresia. Bol som novým človekom.

Potom sme išli do jedného obchodu a stretli sme tam náhodou vizionárku Vicku. Keď sme jej porozprávali o mojej chorobe, pomodlila sa Vicka za mňa, pričom nad mojou hlavou držala ruky. Na druhý deň sme išli k pátrovi Zovkovi do Širokeho Brijegu a aj on sa za mňa pomodlil. Vnútorne posilnení sme cestovali naspäť do Medžugoria. Napokon sme sa rozhodli vystúpiť na vrch Križevac.

Bol daždivý deň. Ako som vystupoval nahor, bol som ustatý, cítil som silné bolesti a bol to pocit, ako by mi bolo stále horšie... Hruď ma veľmi bolela, ako dosiaľ ešte nikdy. Vyšli sme až na vrch. Boli sme teda, my traja, na vrchu Križevac. Modlili sme sa z celého srdca, aby nám Boh odpustil všetky hriechy a aby mi pomohol uzdraviť sa.

UZDRAVENIE NA KRIŽEVCI

My traja dospelí muži sme sa modlili s plačom. Potom som mobilom zavolať svoju ženu, lebo som mal pocit – ako aj moji priatelia, že sa na vrchu Križevac stalo so mnou niečo báječného. Žena mi povedala, že už na štvrtý deň po mojom návrate som dostal termín na operáciu, na ktorej mi majú odstrániť pravý pľúcny lalok.

Nato som poprosil ženu, aby sa opýtala lekárov, či si môžem dať pred operáciou ešte raz všetko preskúmať a prezrieť, ako to s mojou rakovinou stojí. Krátko nato mi zavolať sekretárka môjho lekára, ktorý ma mal operovať, a povedala mi: „Pán Boyle, my vieme, že ste v Medžugorí a prečo ste tam. Je to úžasné, ale vy máte rakovinu, a tá nezmysle, verte mi! Budte presvedčený, že túto operáciu musíme urobiť.“ Po takejto odpovedi kontaktovala sa žena s iným lekárom.

ODPUŠŤ A CHOĎ SA VYSPOVEDAŤ!

Arthur nám potom porozprával ešte niečo o Medžugorí, čo medzičasom pozabudol. „Ešte dačo sa v Medžugorí stalo, čo bolo dôležité. Mojim posolstvom je odpustenie a spoveď. Sedel som v Medžugorí s niekoľkými ľuďmi a tí povedali, že mám všetkým odpustiť, čím mi ublížili. Hoci som bol už dva razy na spovedi, nevedel som, čo by som mal odpúšťať. Pamätám sa, keď ma na to priatelia upozornili, že musím odpustiť aj svojim rodičom. Boli totiž práve v rozvodovom konaní po 43 rokoch manželstva.

To všetko sa ma veľmi dotklo. Povedal som vtedy žene, aby zavolať otcovi, matke, bratom a sestram, aby

boli prítomní, keď sa z Medžugoria vrátim. Zavolať som otcovi a povedal som mu, že mu odpúšťam, že sa rozviedol s matkou. Povedal som mu, čo mi Medžugorie dalo a že si myslím, že Matka Božia hovorí: „Keď sa nespovedáš a neodpúšťaš, nemôže prísť Duch Svätý, aby ťa uzdravil.“

UROBIL SOM VŠETKO A BOH MA VYLIEČIL

Keď som prišiel domov, všetkým som porozprával, že ma Boh uzdravil. Uzdravilo sa moje srdce. Bol som aj duševne uzdravený. Všetko, čo som v sebe mal, čo bolo zhnité a nezdravé, v Medžugorí som v spovedi odhodil. Porozprával som im všetko, čo sa so mnou v Medžugorí dialo. Bol tam pokoj, ako som hovoril, je to ten pokoj, ktorý som si vzal so sebou z Medžugoria.

A to všetko, čo som neskôr povedal, sa potvrdilo, keď som zašiel k novému lekárovi a dal som si urobiť nové nálezy. Šiel som potom k tomuto novému lekárovi, s ktorým sa kontaktovala žena, a doniesol som mu staršie i novšie snímky. Povedal, že mám 5 minút počkať, potom ma zavolať do svojej kancelárie.

Škrabkal si bradu a vyzeral začudovane. Povedal mi, že rakovina jednoducho zmizla, že jej už niet. Zavolať sme všetkých lekárov, ktorí by boli mali byť prítomní pri operácii, a oznámili sme im to. Všetci to akceptovali s veľkým počudovaním.“

ŤAŽKÁ CHOROBA ZMIZLA

Okamih uzdravenia vysvetľuje Arthur týmito slovami:

Vyzdravel som, keď som vystúpil na vrch Križevac. V tele som cítil pri výstupe strašnú bolesť, ktorá pomaly mizla. A keď som bol hore, zavolať som telefonicky žene a povedal som jej to. Jej nové šťastie nemá konca...

Čoskoro po uzdravení prišiel ešte raz so ženou a so siedmimi z ich jedenástich detí do Medžugoria, aby sa poďakoval... Arthur bol hosťom v mnohých amerických televíznych vysielaniach a poskytol mnohé interview. Dňa 24. decembra 2000 noviny

„Boston Globe“ priniesli dlhý text o jeho uzdravení.

Slúbil som Bohu a Matke Božej, že budem svedčiť o svojom uzdravení, kamkoľvek ma zavolajú. Na základe medžugorských posolstiev sme založili aj modlitbovú skupinu, ktorá sa stretáva vo štvrtok.

Na začiatku nás bolo šesť, teraz je nás už päťdesiat. Každodenná modlitba, čítanie Sv. písma a pôst sa stali pre mňa životom.

Slavko Barbarič:

Modlite sa spoločne s radostným srdcom

Pre mnohých veriacich sa Medžugorie stalo školou modlitby: mnohí sa totiž po príchode do tejto farnosti začali modliť. Mnohí v Medžugorí spoznali celé bohatstvo života s modlitbou a rozhodli sa pre programy Panny Márie.

Dnes vo svete žije veľa jednotlivcov, ktorí sa modlia, mnohé rodiny prijali pozvanie Panny Márie k modlitbe; vznikli aj mnohé modlitbové skupiny, ktoré nasledujú poučenia a posolstvá Panny Márie.

Účelom a cieľom tejto knihy je pomôcť všetkým, ktorí prijali pozvanie Panny Márie, či už osobne, v rodinách, alebo v modlitbových skupinách, aby pochopili význam jej posolstiev a aby pomohla jednotlivcom, rodinám aj modlitbovým skupinám, aby pôsobili a rástli správne vychovávaní v duchu Panny Márie.

Knihu si môžete objednať prostredníctvom priloženého objednávkového lístka. Výrobné náklady predstavujú 118,- Sk.

25 ROKOV ZJAVENÍ MATKY BOŽEJ V MEDŽUGORÍ

Pre mňa osobne dalo posolstvo Matky Božej z 25. 3. 1988 odpoveď, prečo sa už tak dlho v Medžugorí zjavuje: „Drahé deti, vy si neuvedomujete, akou veľkou láskou vás miluje Boh. Preto mi dovoľuje, aby som bola s vami, aby som vás poučala a pomohla vám nájsť cestu pokoja.“

Boh nás ľudí miluje takou nesmiernou láskou, akú si nikdy nebudeme vedieť predstaviť. „Boh je láska,“ píše sv. Pavol (1 Jn 4, 8). Nasledujúce slová z Jánovho evanjelia sa v našich časoch ešte väčšmi než v minulosti stali tragickou skutočnosťou: „Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali“ (Jn 1, 9-10).

Mária k nám prichádza ako matka, aby nám pripomenula Božiu lásku, ktorá nás obklopuje. V Medžugorí zároveň otvorila školu, kde nám je najbližku a poučuje nás svojimi posolstvami. Mária nás sprevádza na našej ceste a chce nám pomôcť nájsť pokoj v srdci, pokoj medzi sebou navzájom i vo svete.

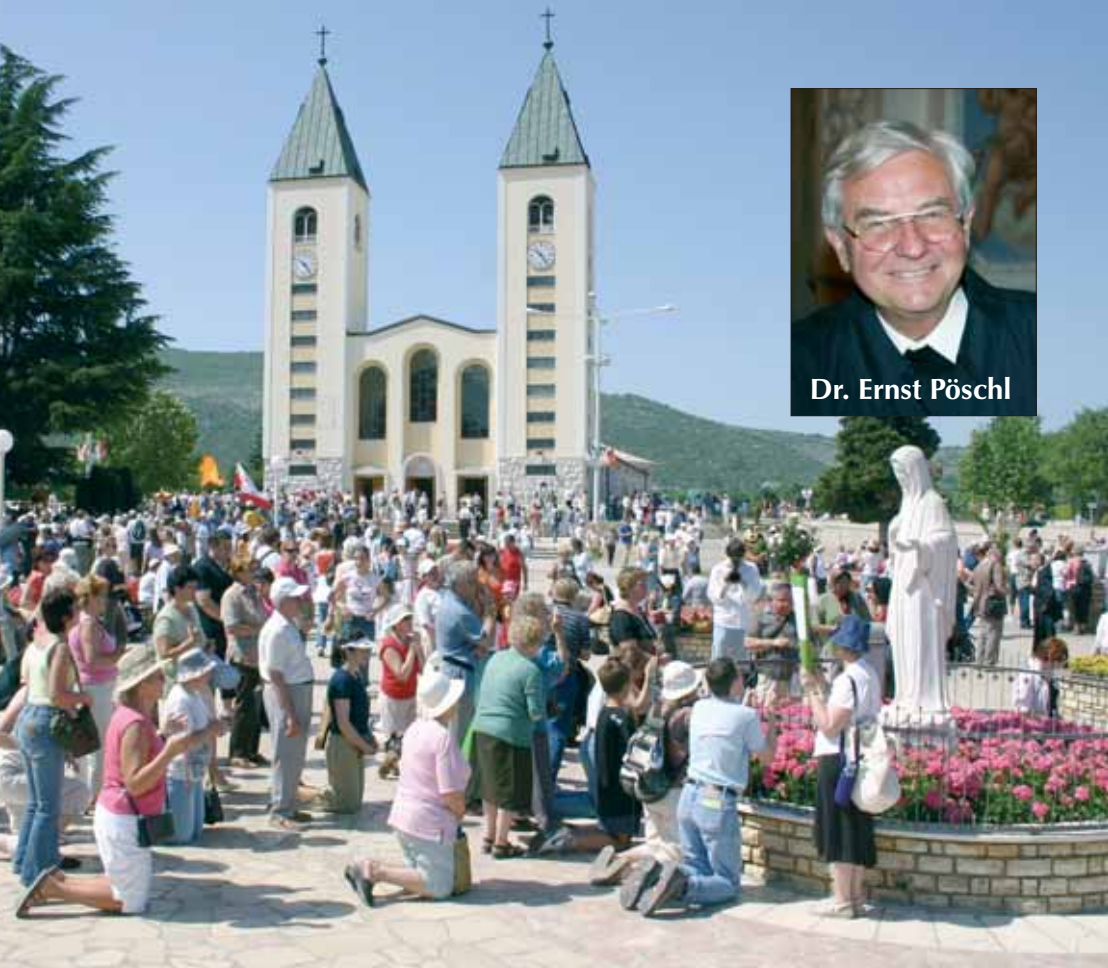
Prečo trvá táto škola už 25 rokov,

celé štvrtstoročie? V Starom zákone sa hovorí o škole, ktorá trvala ešte dlhšie, totiž 40 rokov. Boh prisľúbil Izraelitom skrze Mojžiša, že ich oslobodí z egyptského otroctva a privedie do zaslúbenej zeme. Túto cestu bolo možno prejsť za pár mesiacov. Prečo táto Božia škola trvala 40 rokov? Hoci Izraeliti zažívali vždy Božie zázraky, nenašli pevnú vieru. Vždy šomrali a žalovali sa – prečo ich Boh vedie touto cestou.

Lenže na tejto ceste mali zakúšať Božiu lásku a naučiť sa rozumieť jej. O tejto Božej láske mali aj budúcim generáciám podávať svedectvo.

Prečo sa Mária už 25 rokov zjavuje v Medžugorí? Lebo nás nesmierne miluje. Keď som písal túto úvahu, mal som to šťastie stráviť niekoľko dní pri mori. Na morskom pobreží som pochopil: Matka Božia je taká široká a hlboká ako more. Dňa 9. 10. 1986

Dr. Ernst Pöschl

nám Matka Božia vysvetlila: „Tento dlhý čas, ktorý som s vami, je významným, že vás nesmierne milujem a že chcem od každého jednotlivca, aby bol svätý.“

Cesta svätosti, na ktorej nás Matka Božia sprevádza, je ťažká a trvá dlhý čas. Dňa 7. 2. 1985 nám Mária povedala, že zostala preto pri nás tak dlho, aby nám bola na pomoci pri pokušeniach. Dňa 3. 10. 1986 – aby nám mohla pomáhať žiť podľa posolstiev. Už 12. 6. 1986: Lebo by nás chcela naučiť modliť sa.

Ak ste si dali čas prečítať tento článok, zaiste patríte k tým, ktorí sú dlhší alebo kratší čas v škole Matky Božej. Kráľovná pokoja je neúnavná, učí svoje deti a pomáha im nájsť cestu pokoja.

Jedna veta z posolstva Matky Božej z 25. mája 2006 ma hlboko zasiahla: „Rozhodnite sa pre svätosť, milé deti, a myslite na raj. Len tak budete mať pokoj v svojom srdci, ktorý nikto nebude môcť zničiť. Pokoj je dar, ktorý vám dá Boh v modlitbe.“

25 JARÍ AKO DAR MATKE BOŽEJ

Vo výročný deň sme navštívili Jakova v Medžugorí a chceli sme mu blahoželať k 25 rokom zjavení. Pri tejto príležitosti nás prekvapil a daroval nám svoj prvý album piesní, ktorý venoval Matke Božej k 25. výročiu zjavení. Jakov chcel byť odjakživa spevákom, a najmä chcel spievať piesne pre Matku Božiu. Toho roku sa mu ten sen splnil, keď nahral svoj prvý album. V nasledujúcom rozhovore, ktorý s ním viedla Modlitbová akcia Viedeň, môžete si o tom viac prečítať.

Jakov, môžeš nám povedať, ako sa ako vizionár Matky Božej po všetkých tých rokoch cítiš?

Počas všetkých týchto rokov ma Matka Božia viedla a bola mi súčasne matkou i otcom. Viedla ma po svojej ceste a neopustila ma. Moja skúsenosť s Matkou Božou sa začala, keď som mal 10 rokov. Tak mám už od mladosti veľmi krásny život s týmto veľkým darom, ktorý mi dal Boh, že môžem vídať Matku Božiu. Prostredníctvom Matky Božej som spoznal Ježiša. Kým som bol ešte sám, ale aj teraz s mojou rodinou, je pre mňa Boh stále prítomný a dávame ho na prvé miesto. Vďaka Bohu! S Bohom všetko dobre napreduje.

Včera večer pri sv. omši ste boli vy, piati vizionári, pri bočnom oltári. Vicka nemohla prísť, lebo bola po operácii. Ako si sa cítil pred toľkým množstvom ľudí, čo prišli pri príležitosti 25. výročia?

Bolo pekné vidieť všetkých tých pútnikov, ktorí neprišli kvôli nám vizionárom, ale kvôli Matke Božej a kvôli Bohu. Bolo pekné pristúpiť k oltáru a vidieť všetkých tých ľudí, ktorí so všetkými svojimi potrebami, želaniami a ďakovaniami prišli k Matke Božej do Medžugoria. Ešte väčšiu radosť som mal z toho, že to množstvo ľudí sem prišlo preto, lebo ich Matka Božia svojím spôsobom pozvala. Všetci boli

Rozhovor s Jakovom Čolom 25. 06. 2006 v Medžugorí

stopu, ktorá je stále prítomná. Dnes tu nedokážeme nič urobiť alebo začať bez toho, žeby sme sa naňho nerozpamätali. Bol časťou hnutia a akcií, ktoré sa spájajú s Medžugorím. Preto tu nemožno nič začať bez toho, žeby sme nemysleli na pátra Slavka a necítili jeho silnú prítomnosť. To potvrdzujú aj pútnici vo svojich rozmanitých skúsenostiach. Keď pozeráme na Vrch zjavení alebo na Križevac, jednoducho musíme na neho myslieť, lebo každé toto miesto symbolizuje jeho i jeho prítomnosť. Aj keď vidíme dom, v ktorom usporadúval toľké semináre – „Domus pacis“ a jeho knihy v rozličných jazykoch, ktoré sa teraz čítajú po celom svete, to všetko svedčí o tom, že páter Slavko je tu a bude vždy prítomný a že naňho nikdy nezaбудneme.

práve preto tu, lebo Boh a Matka Božia chceli, aby tu boli. Vo mne sa hneď prebudili pocity tých prvých dní, keď sa to všetko začalo a čo z toho všetkého za týchto 25 rokov vzišlo. Nesmieme zabúdať, že za toto všetko tu musíme ďakovať Matke Božej, lebo ona všetko začala a ona nás nezanechá samotných, ale privedie nás k svojmu Synovi. To je jej želanie, ktoré sa dozaista splní.

V Medžugorí je po tieto dni nemožné nemyslieť na pátra Slavka.

Stačí prísť do Medžugoria, a človek cíti, že jeho duch je tu prítomný. Zanechal tu v Medžugorí veľkú stopu,

Aké dôležité je to dnes, aby ste vy vizionári svedčili o Matke Božej?

Svedčíme o Matke Božej aj naďalej a je to pre nás veľká radosť, keď vidíme, že naše svedectvo pomáha druhým ľuďom, ktorí majú duchovný hlad a sú presýtení toľkými materiálnymi vecami. Napriek tomu je dôležité zdôrazňovať, že my sami nerobíme nič, ale že je to Matka Božia, ktorá všetko robí skrze nás. My sme iba ako jej ústa, ktoré sú živé a sprostredkujú to, čo ona chce.

Naposledy si bol vo Viedni s vizionárkou Mirjanou. Chodíš častejšie

na cesty, aby si odovzdával svedctvo?

Predtým som často podával svedctvo, ale v posledných rokoch, odkedy mám svoju rodinu, skoro vôbec nikam nechodím. Pre mňa je akosi najkrajšie, keď svedčím pútnikom tu v Medžugorí. Ako otec mám povinnosť byť pri svojej rodine a túto úlohu považujem za veľmi dôležitú.

My vizionári dostávame všetci veľmi veľa pozvaní, takže by sme každý deň mohli cestovať po svete a svedčiť, ale zodpovednosť za rodinu ma osobne zaväzuje byť tu pre deti a pre ich výchovu, takže nepodnikám nijaké cesty.

Jakov, prišli sme sem dnes zo zvláštneho dôvodu. Včera večer som ťa videl spievať. Nahral si svoj prvý piesňový album, môžeš nám o tom povedať trochu viac?

Odmalička som si prial stať sa spevákom. Vždy som rád spieval a teraz sa mi toto želanie po prvý raz splnilo. Radosť v srdci bola o to väčšia, lebo som spieval všetky piesne pre Matku Božiu, ktorá ma viedla celých tých 25 rokov. Album s tými piesňami som osobitne jej venoval ako dar Matke Božej pri príležitosti 25. výročia. Titul tohto albumu je „25 jarí“. Je to symbol 25 rokov mojich stretnutí s Matkou Božou prostredníctvom jej zjavení.

Tie piesne spievaš ty, ale kto ich napísal a skomponoval?

Spoznal som tu v Međugorí istého dobrého človeka, volá sa Anton Lasič. Je to predovšetkým veľký kresťan, ktorý píše rád piesne o Matke Božej, hráva ich a komponuje. Tak sme sa stretli a naše stretnutie počas nahrávania sa zaoberali rozhovorom o Bohu a o posolstvách Matky Božej. Piesne v albume sú napísané v troch rečiach: po chor-

vátsky, po taliansky a po anglicky. Ja spievam tie piesne zväčša po chorvátsky, niektoré aj po anglicky a po taliansky. Tento album možno kúpiť na farskom úrade, jedno CD stojí 10 eur.

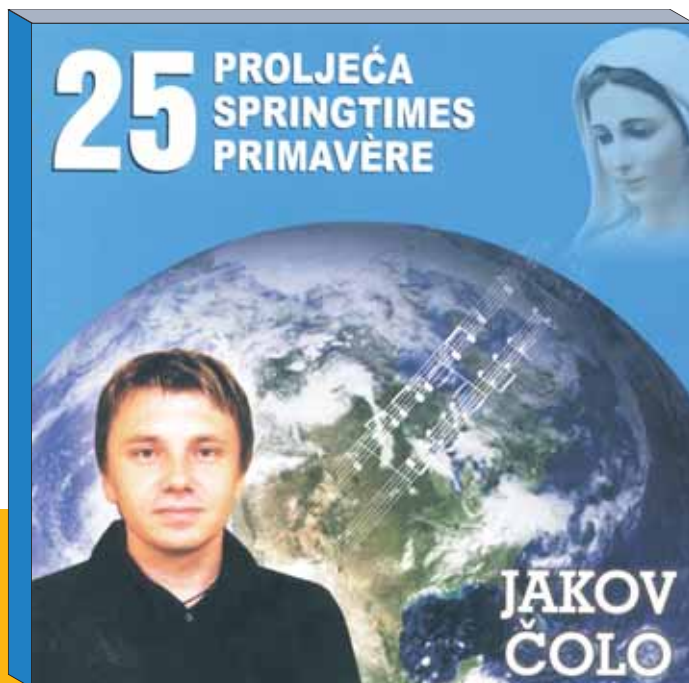
Veľmi by ma tešilo, keby sa tento album dostal k mnohým ľuďom na celom svete, lebo som skutočne spieval zo srdca ako poďakovanie Matke Božej za 25 jarí zjavení pre nás vizionárov.

(Rozhovor viedol md)

„25 jarí“

Piesne k oslave Matky Božej

Piesne v chorvátskom, v anglickom a v talianskom jazyku

Videl som pátra Slavka ležať na zemi

V kartuziánskom kláštore Marienau som sa stretol pri príležitosti kňazskej vysviacky a primícií s tirolským lekárom Dr. Erichom Kuenom, ktorý bol pri smrti pátra Slavka.

Erich, teším sa, že sa s tebou stretám tu, v kartuziánskom kláštore. Už dávnejšie som o tebe počul, najmä preto, že si bol pri tom, keď páter Slavko na Križevci zomrel. Môžem ťa poprosiť, aby si sa predstavil našim čitateľom?

Volám sa Erich Kuen, som Tirolčan z Innsbrucku, študoval som medicínu a pôsobil som ako lekár a cez kontakty so Spoločenstvom blahoslavenstiev som prišiel do Medžugoria. Najprv som študoval v kňazskom seminári v St. Pöltene v Dolnom Rakúsku. Pátra Slavka som poznal už dávnejšie. Medžugorská modlitbová skupina v Innsbrucku mala prostredníctvom rodiny Langovcov kontakty na pátra Slavka, takže prichádzal často do Innsbrucku. Organizovali sa aj pomocné akcie pre vojnu poškodených v Bosne, pre Majčino selo v Medžugorí. Tak som mal častejšie kontakt s pátrom Slavkom. No držal som sa skôr v ústraní, lebo som videl, že ten-

to muž sa veľmi angažoval a všetci sa naňho obracali so všelijakými možnými požiadavkami. Pátra Slavka som už vtedy poznal ako horlivo sa modliaceho mariánskeho kňaza a veľmi som si ho vážil.

Teraz však chcem prejsť k jeho poslednému dňu života. Bol som pri Spoločenstve blahoslavenstiev v Medžugorí. Bol piatok 24. novembra 2000 a ako každý piatok sa konala krížová cesta hore na Križevac. Bol studený, hmlistý, daždivý deň. Dlhो som vnútorne zápasil, či mám na tú krížovú cestu vôbec ísť. Potom som sa predsa odhodlal, ale išiel som sám, asi tri stanice za skupinou. Myslel som si, že ja tu bojujem, či mám ísť na krížovú cestu v zlom počasí, a páter Slavko ta chodí každý piatok bez ohľadu na zlé počasie. Je známe, že páter Slavko chodieval každý deň zavčasu na jeden z medžugorských vrchov skôr, než ostatní ľudia vstávali. Držal som si istý odstup, chcel som byť sám. Pri 13. zastavení sa zrazu rútil nadol nejaký mladý muž. To je za dažďa dolu vrchom veľmi nebezpečné, je klzko, kamene sú ostré a ja som si myslel, že ten muž je veľmi neopatrný – veľmi mierne povedané. O niekoľko krokov ďalej som už videl ďalšie zastavenie, teda štrnásť. Avšak

ešte pred ním bola skupina, z ktorej jeden sedel v strede medzi skalami. Keď som prišiel bližšie, videl som na zemi ležať pátra Slavka opretého o skaly. Ako lekár som ho prezrel ako treba. Zistil som, že zomiera, alebo je už mŕtvy. Keď som povedal ľuďom, aby sa modlili, nastalo v tej skupine, 10 – 12 ľudí, veľké vzrušenie. Páter Slavko sa celkom pokojne opieral o skaly. Pôsoobil na mňa, akoby mal ustlané na tróne. Bolo asi 15 hodín 15 minút a napriek tragickosti tam panoval veľký pokoj. Vo vnútri som pritom veľmi veľa prežíval.

Erich, ty si teda so skupinou pátra Slavka nešiel krížovú cestu hore na vrch, ale si iba došiel za nimi a krížovú cestu si sa modlil sám.

Aká sa ti zdala situácia pri smrti pátra Slavka?

Prišiel som tam, páter Slavko si krátko predtým sadol a ľudia boli veľmi ustarostení, mysleli si, že má nával slabosti. Ja som však videl, že už nedýcha, nebije mu srdce a že už umiera; všetko išlo veľmi rýchlo. Bolo to teda určite zastavenie srdca a predpokladám, že to bol veľký srdcový infarkt.

Predtým si už naznačil, ako si to vnútorne prijímal. Ako na teba osobne zapôsobila táto udalosť?

Môžem povedať, že táto smrť bola v mojom živote zvratom. Plánoval som založiť si rodinu a pôsobiť ako lekár. V tej chvíli, ako páter Slavko

zomrel, skutočne som dostal povolanie z neba. Už dávnejšie som pociťoval volanie ku kňazstvu, ale v tom čase, keď som pôsobil ako lekár, už som na to veľmi nedbal. V tej chvíli, keď šiesti muži znášali pátra Slavka nadol z Križevca, bolo to pre mňa ako triumfálny sprievod po veľkom víťazstve, ktoré vydobyl páter Slavko! Keď som šiel od krížovej cesty, zdalo sa mi, akoby mi ruka pátra Slavka udrela po pleciach, čo som si vyložil ako „Do toho!“ Na tejto ceste nadol som zároveň prosil pátra Slavka, aby mi z neba pomáhal. Dole ho odovzdali zdravotníkom a položili na katafalk. Po smrti pátra Slavka nastal v celom Medžu-

gori výnimočný stav. Všetci plakali. Aj ja som išiel do kostola, preplakal som dve hodiny, nevedel som, prečo. Jednoducho to bol čas, v ktorom páter Slavko z neba rozdával veľmi veľké milosti, a to sa potvrdilo na nasledujúci deň, 25. novembra 2000, keď Matka Božia v posolstve pre Mariju oznámila, že páter Slavko môže byť našim príhovorcem z neba. Tak môžem povedať, že páter Slavko je z neba otcom môjho kňazského povolania. Tak ho prosím a aj vás, žeby ste sa za mňa modlili, aby som dokázal ísť touto cestou na česť Božiu a z lásky k Matke Božej.

(Rozhovor viedol ih)

Medžugorie nám núka slobodu

Z rozhovoru s Andrijanou Vasiljovou 25. 6. 2006 v Medžugorí

Ked' sa tu v Medžugorí po prvý raz zjavila Matka Božia, bola som desaťročné dievčaťko. Dnes po 25 rokoch oslavujeme výročný jubilejný deň za tie veľké milosti, ktoré sme dostali počas všetkých týchto rokov.

V prvý deň, keď sa zjavila 26. 6. 1981, prišla s malým dieťaťom na rukách. To bol veľmi konkrétny znak, dala nám konkrétny cieľ, a to znamená: chcela zdôrazniť, že jej ide o to, aby bol jej Syn na prvom mieste. Pozývala k pokoju, pokoju, pokoju. Pokoj musí zavládnuť medzi Bohom a ľuďmi a medzi ľuďmi navzájom. Po všetky tieto roky, čo som žila v Medžugorí, škola Matky Božej mi veľmi pomáhala. Matka Božia by chcela ako matka ešte raz pritiahnúť k sebe svoje deti láskou, nežnosťou a teplom, aby žili tak, ako to povedal jej Syn, náš záchranca. „Robte, čo vám povie,“ to chcela Matka Božia v predchádzajúcich 25 rokoch zdôrazniť.

V MÁRIINEJ ŠKOLE

Medžugorie je školou, v ktorej každý, kto príde, stáva sa väčším človekom. Medžugorie nedelí ľudí podľa národnosti alebo podľa nejakých zásluh, nie, tu sme si všetci rovní. Nachádzame sa v objatí našej Matky. Medžugorie nie je nič, čo by nás tlačilo alebo ťahalo nasilu, je to sloboda, ktorú nám darúva Boh a v tejto slobode môžeme spoznávať ovocie lásky. Medžugorským ovocím je predovšetkým hlbší sviatostný

život. O Medžugorí podávajú svedectvo dva veľké vrchy, vrch Kríževac a Vrch zjavenia – Podbrdo. Matka Božia – ako matka – ukázala Syna a Kríževac je vysvietený, ožil. No tento Kríževac mal aj pred zjaveniami Matky Božej svoj význam. Všetko tu bolo oddávna v Božom pláne. Náš tunajší medžugorský kostol bol pre nás priveľký, lebo sme boli malá farnosť. Ale teraz sa stal ten kostol primárnym pre nás všetkých a pre toľkých pútnikov. Napriek tomu je to všetko v Božom pláne a my sme tu preto, aby sme túto cestu, ktorá sa pre nás otvorila, nasledovali.

V Medžugorí môžeme vidieť neúnavných kňazov v spovedniciach, neúnavné modlitby, ktoré rozpaľujú pútnikov. To nie sme my, ale je to Božia ruka a objatie Matky Božej. Medžugorie je pokora a silný dôkaz toho, že musíme svedčiť životom, a nie rečami. Ľahko sa píše a ľahko sa káže, ale poslanstvo musíme prežívať. Matka Božia raz povedala: „Ako môžu vidieť druhí na vás zmeny, keď nesvedčíte vlastným životom?“ Aby sme mohli všetko spoznávať a prijať, čo si Matka Božia od nás želá, musíme mať hlbokú vieru. Viera nás pobáda a s vierou dokážeme všetko, aj nemožné, tak to často zdôrazňuje Matka Božia vo svojich poslanstvách. Dokážeme sa postiť a modliť a akceptovať druhých. No keď nemáme vieru, je to všetko zbytočné. Všetci by sme chceli mnohé zmeniť, ale predovšetkým musíme sami seba odovzdať Bohu, aby nás pomaly premieňal. Každý

z nás sa musí sám zmeniť a o čo sme Bohu bližšie, o to viac pochopíme, akí sme slabí a akí sme hriešni. Našou cestou je to, čo si želá Matka Božia: aby sme menili seba samých – s Božou pomocou! A keď sme sami seba zmenili, potom môžeme meniť aj všetkých okolo nás. Matka Božia nás pozvala a v hlavných posolstvách zdôrazňuje, že základom a liekom pre tento svet je: pôst, modlitba, obrátenie, sviatostný život (spoveď, sv. omša, prijímanie). Bez toho nebudeme môcť ani pochopiť evanjelium, ani volanie Matky Božej v Medžugorí.

SVIATOSTNÝ ŽIVOT

Matka Božia nás pozvala ku každomesačnej spovedi. Často hovorievame: Prečo sa máme spovedať každý mesiac? Vezmime si nejaký kvet alebo semeno: musíme ho opatrovať. Ak ho neopatrujeme, vyschne. Tak je to aj s našimi dušami: keď ich zanedbávame, nemôžeme rásť. Tak ako puk: keď ho zanedbávame, nevykvitne do plného kvetu. Keď nežijeme sviatostným životom, nemôžeme sa stať podobnými Bohu. Iba sviatostný život nás môže priviesť na správnu cestu, a to je tá jediná a pravá pravda a najväčší dar, aký sme od Boha dostali. Môžeme podávať svedectvo a odovzdávať posolstvá, ale ak nepracujeme sami na sebe a nemeníme sa zo dňa na deň, tak iba veľmi ťažko rozkvitneme do celej svojej krásy a len ťažko budeme vedieť odpovedať na volanie, ku ktorému sme pozvaní.

POĎAKOVAŤ SA

Po týchto 25 rokoch by som sa chcela vizionárom poďakovať za ich každodennú vytrvalosť, že sú neúnav-

nými svedkami a neochvejne kráčajú po ceste s Máriou. Chcela by som sa poďakovať každému kňazovi, ktorý bol tu na fare a ktorý je tu dnes, za jeho neúnavné svedectvo. Osobitným spôsobom by som sa chcela poďakovať Bohu za každé srdce, ktoré sa tu otvorilo a spoznalo volanie Matky Božej. Chcela by som sa poďakovať za každú modlitbu za túto farnosť a za každú modlitbu za kňazov. Kňaz nie je obyčajný človek, pretože prostredníctvom neho prúdia sviatosti, a to znamená, že bez kňazov niet duchovného života. Bez kňaza sme duchovne mŕtvi! Preto by som chcela povedať, že sa máme za kňazov modliť, aby vytrvali na svojej ceste. Všetci kňazi sú vyslancami Boha. Budme preto Bohu vďační za to, že ich máme. Najmä by som chcela poďakovať aj našim vytrvalým františkánom, ktorí sú tu v ťažkej situácii a ktorí ten kríž prijali. Chcela by som sa poďakovať za svedectvo ich viery a za to všetko, čo za tých mnoho rokov urobili. Kiež ich Matka Božia na ich ceste ochraňuje.

Zároveň by som chcela ďakovať aj za tento náš dom, v ktorom bolo už veľa pútnikov. Už v prvých dňoch sme tento náš dom otvorili, aby sme prijali pútnikov, ktorí k nám prichádzali. A som rada, že sa tu ľudia cítia ako doma. Pútnici tu nevyhľadávajú turistiku, luxus, odpočinok, prišli, aby hľadali to, čo tu v Medžugorí Matka Božia zasiala. Medžugorie je veľké semeníšte, záhrada, v ktorej sa pestujú semená. Každý pútnik, ktorý sem prichádza, si berie semeno so sebou a vysieva ho tam, kam odchádza. Len s týmto semenom Matky Božej môžeme tento svet zlepšiť a stať sa takými, ako si to Boh od nás želá. Vy všetci, čo chcete o Medžugorí vedieť viac: slová sú na to príliš slabé, preto vás prosím: prídte a presvedčte

sa! Potom sami zakúsite, čo je medžugorská realita.

BUDÚCNOSŤ MEDŽUGORIA

Keď prijmeme to, čo si Matka Božia želá, keď žijeme podľa evanjelia, keď sa mu otvárame a toto semeno zasejeme do svojho srdca, pestujeme ho, aby mohlo rásť, potom dokážeme odpovedať na všetky problémy tohto sveta a Cirkvi. Ponúka sa nám teda cesta. Matka Božia by chcela svojimi zjaveniami zdôrazniť, že je vždy s nami. Vždy bola pri nás a vždy pri nás ostane. Budúcnosť nebude závisieť iba od nás. No je dôležité zdôrazniť aj to, že sme istotne dôležití v Božom pláne, ktorý Boh začal tu v Medžugorí.

Pokiaľ ide o mnohé rozdielnosti v názoroch, ktoré panujú vo vzťahu medzi biskupom a farnosťou, myslím si, že aj to všetko je v Božom pláne. Možno je mnoho z toho nepochopiteľné, no jedného dňa to určite všetko pochopíme, prečo je to tak a prečo to tak muselo byť, ako to je. To sú otvorené otázky, na ktoré má odpoveď iba sám Boh. Verím, že Matka Božia neprišla, aby nás zničila, ale aby nás zachránila. Verím v modlitby tých mnohých pútnikov, vo vytrvalosť vizionárov, vytrvalosť kňazov, a najmä vytrvalosť našich františkánov. Matka Božia pozvala medžugorskú farnosť a cez farnosť aj celý svet, a ja by som ešte raz chcela povedať, že všetko, čo sa v Medžugorí deje, spočíva v Božom pláne. Nakoľko sa tomuto plánu otvoríme, to sa musí opýtať každý sám seba. Modlitba, viera, pôst a pokánie sú hlavnými základmi Medžugoria. Predovšetkým môžeme prijať v pokore sviatostný život a žiť podľa posolstiev Matky Božej.

Posolstvá z 25. v mesiaci

25. júna 2006 – „Drahé deti! S veľkou radosťou v svojom srdci ďakujem vám za všetky modlitby, ktoré ste v týchto dňoch obetovali na moje úmysly. Vezďte, milé deti, neoľutujete ani vy ani vaše deti. Boh vás obdarí veľkými milosťami a dosiahnete večný život. Som blízko pri vás a ďakujem všetkým, ktorí počas týchto rokov prijali moje posolstvá, uviedli ich do života a rozhodli sa pre svätosť a pokoj. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. júla 2006 – „Drahé deti! V tomto čase nemyslíte iba na telesný oddych, avšak, milé deti, využite čas i pre dušu. Nech k vám v tichosti hovorí Duch Svätý a dovoľte mu, aby vás obrátil a menil. Som s vami a pred Bohom sa prihováram za každého z vás. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. augusta 2006 – „Drahé deti! Aj dnes vás pozývam: modlite sa, modlite sa, modlite sa. Len v modlitbe budete blízko mňa a môjho Syna a spoznáte aký krátky je tento život. Vo vašom srdci sa zrodí túžba po nebi. Radosť zavládne vo vašom srdci a modlitba potečie ako rieka. Vo vašich slovách bude len chvála Bohu zato, že vás stvoril a túžba po svätosti sa vám stane skutočnosťou. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

ODKAZOVÁ TELEFÓNNA SLUŽBA

Najnovšie mesačné posolstvo Matky Božej z Medžugoria sa môžete dozvedieť aj prostredníctvom našej odkazovej služby. Už od 26. dňa v mesiaci je najnovšie posolstvo k dispozícii na tomto bratislavskom telefónnom čísle:

02 / 52 92 72 10

Na toto číslo možno volať z domova i zo zahraničia za cenu obyčajných telefónnych poplatkov. Nové posolstvo, časopis a ďalšie správy môžete nájsť aj na internete na adrese:

www.marianskecentrum.sk

Biskup Geervarghese z Indie
žehná pútnikov v Medžugorí

Drahí priatelia Medžugoria! Ďakujeme všetkým, ktorí finančne prispeli na krytie výrobných nákladov, ktoré predstavujú približne 29 Sk za jeden výtlačok tejto publikácie. K tomu je potrebné pripočítať ďalšie náklady organizácie (poštovné, nájomné, telefóny), ktoré v prepočte na jedno číslo predstavujú približne 10 Sk. Všetkým dobrodincom vyslovujeme Pán Boh zaplat!

*Dobrovoľné príspevky posielajte priloženou poštovou poukážkou, alebo priamo prevodom na náš účet v **Ľudovej banke, a.s.** - expozitúra Bratislava, Jesenského ul., číslo účtu: **4 030 020 318 / 3100, IBAN: SK95 3100 0000 0040 3002 0318.***

Objednávky zasielajte na adresu:

Mariánske centrum Medžugorie, Františkánska 2, 811 01 Bratislava, Slovenská republika.

Objednávky do zahraničia sa vybavujú jednotlivo podľa dohovoru.

Zastúpenie v Českej republike: Jarmila Kristková, Denisova 10, 690 02 Břeclav.

Publikácie MCM Bratislava sú nepredajné a náklady na výrobu sa kryjú z vašich dobrovoľných príspevkov!

Telefón so záznamníkom: 02-529 641 09.

Zodp. redaktor: Dr. Marián Kečekš

Reg. č.:1828/98

© GEBETSAKTION Maria - Königin des Friedens - MEDJUGORJE, 1153 Wien

© Mariánske centrum Medžugorie, Bratislava

**Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.
Modlite sa, modlite sa, modlite sa!
(Posolstvo prostredníctvom Ivanky 25. júna 2006)**